Anul XIV. No. 2613 — 6 PAGINI 2 LEI — Miercuri 8 Decembrie 1937

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an .... LEI 1000
Pe şase luni .... „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari : „ 2000
Un număr vechiu .... „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60. Redacţia şi provincia 3.26.69.

TOMA AUREL

Nu e mare. Un pui de om. Vioi, crăcănat şi puternic. Un cap mare din care pomeţii răzbat glorioşi. Doi ochi mici şi pătrunzători. O gură ale cărei buze au fost tocite de pumni. Şi-o inimă care suportă orice efort. O inimă care bate în aceiaş cadenţă, tot timpul.

Iată-l, în câteva trăsături, pe Toma Aurel.

L-aţi văzut desigur. Pe stradă, sau pe ring. Aţi jubilat, desigur, în serile marilor sale victorii. V'aţi spart desigur palmele în aplauze şi v'aţi scuipat plămânii în strigăte de'ncurajare.

Aţi observat probabil şi ameliorarea sa sub raportul eleganţii.

Plecat în cursa vieţii în ghete scâlciate şi pantaloni albaştri de mecanic, Toma Aurel a ajuns la o şlefuială de burghez înstărit şi-o eleganţă britanică.

Şi-a alterat şi limba.

Nu mai vorbeşte româneşte curat. In frazele sale se zbat adesea cuvinte franţuzeşti, sau englezeşti.

E oarecum intransigent.

Cu oarecare severitate, i se poate găsi lui Toma Aurel o însemnată cantitate de defecte.

Pe noi însă nu ne interesează decât boxeurul Toma Aurel. Omul, cu defectele sale inevitabile, nu ne interesează. La perfectarea matchului său cu Decico — la organizarea căruia semnatarul acestor rânduri a contribuit efectiv — Toma Aurel a pus cele mai neroade piedici.

I-am uitat însă încăpăţânarea aceasta. I-am uitat aspectul său actual de meseriaş înstărit. I-am uitat alterarea limbii.

Nu ne-a rămas, în legătură cu Toma Aurel, decât valoarea sa excepţională. Nu am păstrat din relaţiunile cu Toma Aurel, decât parcursul unei cariere minunate, care-a pornit din fundul Babadagului un băeţaş simplu, l-a cizelat şi l-a purtat din Bucureşti până la New-York pe o platformă mobilă de succese răsunătoare.

Astăzi, Toma Aurel e campion european.

I se contestă — bine înţeles — în ţară, adevăratul index al valorii sale. Am auzit numeroşi boxeuri mediocri, scremându-şi îngâmfarea într'o provocare hilară:

— Să boxeze cu mine, dacă are curaj...

Am auzit manageri bucureşteni care-i contestă clasa. I-a auzit şi Toma. Dar nu i-a luat în serios.

A zâmbit şi a trecut mai departe spre matchuri noui, spre noui izbânzi răsunătoare, pe ringurile occidentului.

Telegramele au adus, zilele trecute, vestea unei noui victorii a lui Toma Aurel, la Londra. Vor mai fi anunţate şi alte victorii.

Fiindcă Toma Aurel boxează. Nu are vreme să întâlnească boxeurii sufocaţi de mediocritate, nici să discute cu managerii bucureşteni care-i contestă valoarea, fiindcă nu reuşesc să-l ia în manajament.

Boxează, învinge şi-i aduce sportului românesc ofranda unei propagande de mare şi preţios răsunet...

George Fulga

Scrie IOHN LANGENUS

Cehii n'au avut o „echipă minune" dar au făcut minuni...

Anglia la doi paşi de înfrângere...

Matchul Anglia-Cehoslovacia văzut de arbitrul lui

Avem deosebita satisfacţie de a putea prezenta cetitorilor noştri un reportaj inedit şi de un interes pe care nu mai este nevoe să-l subliniem:* matchul Anglia — Cehoslovacia, văzut chiar de arbitrul lui, d. John Langenus — incontestabil cel mai bun referée din Europa. *Competenţă de prim ordin în materie de football (şi de ziaristică: d. Langenus este un apreciat publicist şi cronicar sportiv) observaţiile d-sale pot servi de îndreptar.

«Gazeta Sporturilor» îşi face un titlu de cinste cu colaborarea marelui sportiv belgian şi este fericită că poate prezenta acest articol, pe care l-ar putea invidia cele mai mari ziare de pe contiient.

LONDRA, 2 *Decembrie*. — Mai mult de 50.000 spectatori au asistat ieri la întâlnirea dintre Anglia şi Cehoslovacia, pe stadionul „Totten-Hotspur"..

După toate pronosticurile, Anglia, — care de mulţi ani n'a avut o echipă mai tare — trebuia să găsească în „naţionala" Cehoslovaciei — foarte slabă în ultimul timp — o pradă uşoară.

Dar s'a întâmplat tocmai dimpotrivă.

La început se părea că pronosticurile vor fi adeverite. Atacanţii englezi combinau cu multă măiestrie şi treceau cu foarte multă uşurinţă de halfii şi fundaşii adverşi. Dar, după ce Crayston a deschis scorul şi după ce Puc a reuşit să egaleze (numai după 4 minute), eram cu toţii convinşi că vom asista la un match disputat.

Această impresie nu dură mult, căci superioritatea engleză este atât de mare încât se credea într'un adevărat dezastru al Cehilor. Intâi Morton şi apoi Matthews ridică scorul la 2-1 şi la 3-1... până când, cu câteva minute înainte de pauză Nejedly reuşeşte să modifice scorul: 3-2.

Planicka

In această primă repriză englezii au fost de departe superiori şi ar fi putut obţine, un scor mai ridicat, fără minunata apărare a lui Planicka, care a făcut poate cel mai frumos match din cariera sa, deja destul de strălucită, şi fără greşala de tactică pe care au comis-o Englezii ei înşişi.

Cu toată evidenta lor superioritate teritorială, englezii s'au încăpăţânat să oblige pe centrul lor mijlocaş să îndeplinească rolul de half poliţist, aşezat între cei doi fundaşi adverşi, fără nici un scop şi fără să fie cel mai mic pericol.

Şi dacă englezii meritau un scor mai ridicat la pauză, totuşi e drept să se spună că se pot socoti fericiţi de a nu fi terminat, la fluerul final printr'un draw, un match pe terenul lor propriu, întunecând pentru prima oară, gloria palmaresului lor.

Căci în repriza doua, şi deci acest lucru părea imposibil, cehii îşi măreau viteza şi pe măsură ce jocul cehilor se 'mbunătăţia cel al englezilor slăbia.

La începutul reprizei, Anglia marcă toutşi cel de-al 4-lea goal prin Matthews, dar după aceasta cehii dominară tot timpul. După 20 minute de joc Zeman reduce handicapul: 4-3, iar după încă 10 minute Nejedly reuşi să aducă egalarea, 4-4, în ovaţiile unui public entuziasmat de frumoasa luptă sportivă şi de revelaţia cehilor.

Timpul trecea iar scorul rămânea tot 4-4. Englezii făceau minuni de acrobaţie ca să schimbe acest semi-eşec într'o victorie, dar cehii se ţineau bine şi menţineau partida în echilibru. Câteva frumoase atacuri au fost înjghebate în acest timp de Puc şi de Nejedly, atacuri cari ţineau apărarea englezească într'o continuă sforţare.

Pe întuneric

In sfârşit întunericul începu să cadă şi o poaie fină dar deasă îngreună cu totul jocul celor doi adversari.

Sapte minute înainte de sfârşit se produse rezultatul acestui match într'un mod cu totul norocos şi neprevăzut. Un shot al lui Matthews ia direcţia colţului stâng al goalului: Planicka se plasează cum trebue. In acest moment balonul atinge în mod cu totul accidentat capul lui Kostalek şi mingea îşi termină cursa în colţul drept al goalului.

Un sfârşit dramatic al unui match care va rămâne întipărit în mintea tuturor acelora cari au avut norocul să asiste la el.

Ultimele cinci minute se terminară în complect întuneric. Publicul nu putea să mai urmărească jocul, nu mai putea vedea mingea singurul lucru perceptibil fiind din când în când cursa vreunui extrem pe tuşă.

In momentul când se fluera sfârşitul, cehoslovacii fură ovaţionaţi de cei 50.000 spectatori, entuziasmaţi de acest match minunat şi care a constituit cea mai bună propagandă în Anglia pentru footballul continentat.

Atât publicul cât şi conducătorii englezi n'au avut decât o singură opinie: laude pentru Cehoslovacia, pentru un match care nu va fi uitat aşa de uşor şi care va rămânea pentru Anglia un eveniment cum a fost matchul contra Austriei.

Impresie mare

Căci după Austr[illegible] se poate spune că Cehoslovac[illegible] impresie din toate ţăril[illegible]ontinentale cari au vizitat Anglia. Şi astfel ajungem sá facem o comparaţie între performanţele celor două ţări în Anglia.

Cehoslovacii n'au avut, desigur un team „minunat" ca Austria în 1932 la Stamford Bridge, ei au demonstrat însă un joc de o reală clasă, inferior totuşi celui demonstrat de Austriaci în 1932.

Dar cehii au avut un avantaj: ei nu s'au lăsat impresionaţi şi înaintea goalului au fost decişi şi-au avut un shout de calitate.

N'au fost o „echipă minune" dar au făcut minuni.

Am spus mai sus că englezii au trecut prin gaura acului. Jocul englez a fost totuşi în ce priveşte controlul balonului şi combinaţiile atacului, superior jocului cehoslovac, dar ca tactică noi am preferat pe cehi cari au făcut un joc agresiv, în timp ce englezii cu centrul half îna-

(Continuare în pag. III-a)

25 ani de sport românesc

MAREA ANCHETA A „GAZETEI SPORTURILOR"

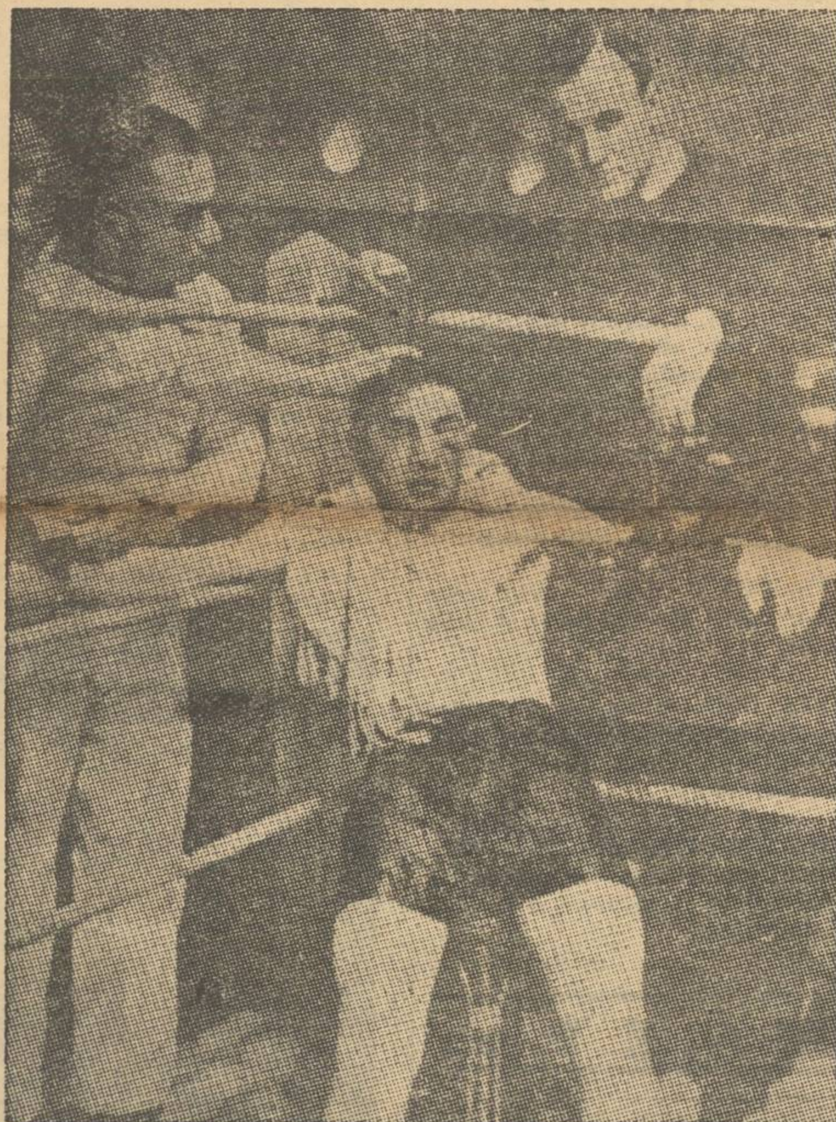
a cărei publicare o începem astăzi în pag. II

Fotografia aceasta reprezintă echipa de football a liceului «Mihai Viteazul» care a câştigat campionatul interşcolar al Capitalei în anul 1915. Jucătorii sunt echipaţi, fiecare cu ce-a găsit pe acasă: ba o cămaşă ţărănească, cu arnici; ba o bluză rusească, ba o flaneluţă sportivă. Iată cine sunt componenţii acestei echipe: Sus: M. Mărăscu, St. Braşcu, Gr. Duţulescu; mijloc: Barzon, Volvorianu, D. Dumitrescu; jos: Şerbănescu, Vasilescu, Volvorianu C. (căpitan) şi Manolache

WOUTERS... WOUTERS!...

iată unicul ideal al lui MILICA TEODORESCU

Mazué şi Vercasson — cei doi manageri cari se ocupă de cariera compatriotului nostru — sunt în avansate tratative pentru organizarea campionatului european al categoriei „welter", la Lyon.

Pometul stâng deschis, ochii tumefiaţi, însângerat, Wujciak, care n'a mai putut relua lupta după al patrulea round, ascultă trist pe arbitri, anunţând victoria lui Milică Teodorescu.

Ziarele din Lyon sunt unanime în a recunoaşte valoarea excepţională a lui Milică Teodorescu, campionul României la categoria mijlocie, căruia, după victoria asupra lui Wuyciak, îi consacră coloane întregi de elogii.

TEODORESCU BATE PE WUYCIAK IN 4 REPRIZE

Sub acest titlu, ziarul „Lyon Republicain" cu data din 2 Decembrie, publică următoarele:

„Trei reprize i-au fost de ajuns lui Teodorescu spre a se cotorosi de Wuyciak, cu toată admirabila formă şi dorinţa de a învinge, a acestuia din urmă. Boxul magnific şi variat al campionului României, forţa sa făcură ca Wuyciak, în momentul când a revenit în colţ, să lase impresia că ar fi avut de a face cu un stup de albine. El nu putea să continue în această stare şi abandonă.

„Despre el nimic de spus afară de a-i aprecia curajul. Despre învingătorul său spunem că a rămas boxeurul inteligent, activ şi dibaci pe care l-am cunoscut în anii din urmă. Şi „Palais" va fi plin dacă provocarea lui Deckmyn fiind ridicată, matchul se va organiza la Lyon.

Referitor la modul cum a decurs matchul „Lyon Republicain" scrie:

„La început se produc câteva schimburi dure şi de aproape. Apoi „Theo" se degajează şi plasează rapide stângi. Dar Wuyciak revine. Incontestabil că românul boxează mai bine în toate compartimentele, dar rivalul său pare plin de dorinţa de a învinge.

„In repriza doua „Theo" plasează o serie de „un-doi"-uri la maxilar. Loveşte mereu pe polonez care revine la atac dar este net dominat. Este admirat boxul pensionarului lui Mazué şi ravagiile pe care el le face asupra feţei adversarului.

Wuyciak atacă cu swing-uri de stânga dar „Theo" îl mitraliază şi polonezul are figura complet tumefiată. Nasul şi ochii îi sunt umflaţi şi el revine la colţ unde medicul îl examinează.

„Wuyciak numai reia — pe bună dreptate — lupta în repriza patra".

LUI TEODORESCU NU I-AU TREBUIT DECAT TREI REPRIZE SPRE A TERMINA CU WUYCIAK

Utilizând titlul de mai sus, ziarul „Le Progres" publică rândurile următoare:

Se pare că boxul şi-a făcut un bun public la Lyon căci la „Pal d'Hio" a fost destulă lume aseară. Adevărat este însă că reintra Teodorescu care se pare că a fost chemat urgent din îndepărtata sa ţară spre a răsbuna pe camaradul său Clement pe care Wuyciak, un polonez — recent naturalizat francez — l-a ciocănit serios acum câteva săptămâni.

„Clement a fost răsbunat, bine răsbunat. Pumnii rapizi şi precişi ai lui Teodorescu au făcut cunoscut disgraţiosului Wuyciak, că onoarea „grajdului" Mazue nu trebue atacată.

„Trei reprize au fost deajuns spre a satisface această răsbunare, trei reprize în cursul cărora „Theo", s'a arătat în progres. Şi Deckmyn care, printr'o telegramă, a provocat pe învingător este acum, dupăce a aflat că omul lui Mazue a învins înainte de limită

(Continuare în pag. IV-a)

Ce trebue să facă footballiştii la iarnă

Ca să-şi păstreze forma...

Toamna a tras cortină de ploi şi ceaţă peste sezonul footballistic. Prima parte a campionatului s'a terminat, cu bucuriile şi necazurile pe cari ni le indică cele două clasamente ale primului tur.

Oricare ar fi situaţia echipelor, oricari ar fi rezultatele culese dealungul campionatului, trebue să recunoaştem jucătorilor meritele lor. Intr'un elan colectiv, toţi au muncit pentru izbânda culorilor pe cari le-au purtat pe diversele terenuri.

Deaceea, acum când aceşti bravi jucători sunt în pragul vacanţei, ne permitem să le oferim câteva sfaturi de urmat în timpul inactivităţii.

Inainte de toate, ţinem să atragem atenţia jucătorilor că forma trebuie menţinută sub orice... formă. In acest sens vom da — nu numai... de formă — câteva sugestii pentru realizarea acestui imperativ.

Footballiştii sunt de mai multe calităţi. Mulţi joacă inteligent, adică «cu cap». Foarte mulţi joacă «cu suflet», alţii «cu inimă».

După cum se vede, corpul omenesc participă aproape în întregime la jocul de football. Dar, nu e mai puţin [illegible] corpului ar dovedi o deosebită vocaţie pentru acest sport, fără picioare nu s'ar putea juca football. In consecinţă, cea mai mare atenţie la picioare.

Deci, primul lucru pe care trebuia să-l aibă în vedere footballiştii e ca să-şi menţină integritatea picioarelor.

In acest sens, orice footballist trebue să bage de seamă să nu fie decapitat, căci, vorba ceia, unde nu e cap, e vai de... picioare.

Apoi, să-şi ia toate măsurile de prevedere contra diverselor împrejurări în cari starea picioarelor ar fi periclitată. De pildă, să nu curteze fete tinere, căci, părinţii acestora, prinzând de veste, s'ar putea să pună în aplicare ameninţarea: «Să nu te mai prind pe aici, că-ţi rup... picioarele!»

Deasemenea, pentru buna stare a picioarelor, se impune ca footballiştii să fie în relaţii bune cu toată lumea, căci altminterea, având prea mulţi adversari, ar fi veşnic pe... picior de războl.

Apoi, să se îngrijească de sănătatea corporală în genere, căci ajungând la un anumit grad de slăbiciune, vor fi «cu un picior în groapă...».

Ca antrenament pentru timpul vacanţei, se recomandă cinematografele cu aparate proaste, unde la fiecare întrerupere a filmului, toată lumea bate din picioare.

O ultimă recomandaţie.

Se ştie că un bun fooballist e numai acela care joacă cu ambele picioare, care are, cu alte cuvinte mai uşor posibilitatea de a shota din orice poziţie.

Ei bine, pentru aceasta, se cere în primul rând ca footballiştii să nu mănânce sub nici un motiv friptură de gâscă, fiind cunoscut că gâştele au periculosul obiceiu de a sta într'un picior.

Tot pentru evitarea obişnuinţei de a juca cu un singur picior, fotballiştii se vor feri să citească poezia «Pe-un picior de plai...» şi să deslege ghicitoarea: «Mânăstire 'ntr'un picior».

A. Nol

50.000 de reţineri la jocul Anglia-Germania

50.000 de bilete au fost reţinute de pe acum la matchul Germania-Anglia, care se va juca la 14 Mai 1938, pe stadionul olympic din Berlin.